ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Комсомольський клас

ОРГАН ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 32 (1512).

ВІВТОРОК, 14 березня 1972 року

Ціна 2 коп.

ОДНБ ім. Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО

Пленум Укрпрофради

11 березня відбувся перший пленум Української республіканської ради професійних спілок, обраної XI з'їздом профспілок України, який розглянув організаційні питання.

Пленум обрав президію Укрпрофради в складі 19 чоловік.

Головою Української республіканської ради профспілок обрано В. О. Сологуба, секретарями — І. І. Гладкого, І. Ф. Пойду, В. І. Сиволоб, М. М. Славинського, Л. К. Шендрик.

* * *

На засіданні ревізійної комісії її головою обрано Г. К. Леончук.

(РАТАУ).

ШКОЛА УПРАВЛІННЯ, ШКОЛА КОМУНІЗМУ

Три дні в столиці України проходив XI з'їзд професійних спілок республіки.

З'їзд накреслив конкретні шляхи активізації діяльності профспілкових організацій по забезпеченню високих темпів розвитку суспільного виробництва, підвищенню його ефективності, прискоренню науково-технічного прогресу і зростанню продуктивності праці, по дальшому поліпшенню організації соціалістичного змагання. Було визначено завдання профспілок республіки по втіленню в життя накресленої XXIV з'їздом КПРС широкої програми, спрямованої на значне підвищення матеріального і культурного рівня людей.

11 березня відбулося заключне засідання з'їзду, на якому було розглянуто третє питання порядку денного — вибори Укрпрофради і ревізійної комісії.

Таємним голосуванням Українську республіканську раду профспілок обрано в складі 175 членів і 57 кандидатів, ревізійну комісію — в складі 19 чоловік.

Одностайно приймаються заяви з'їзду про солідарність з боротьбою народів Індокитаю проти агресії американського імперіалізму, а також на підтримку боротьби арабських народів проти імперіалістичної агресії Ізраїлю.

З великим піднесенням делегати приймають вітальні листи Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу, Центральному Комітетові Комуністичної партії України.

XI з'їзд профспілок Української РСР оголошується закритим. Делегати і гості натхненно співають партійний гімн «Інтернаціонал».

В роботі з'їзду взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України **П. Ю. Шелест**, члени Політбюро ЦК КП України — Голова Президії Верховної Ради УРСР **О. П. Ляшко**, другий секретар ЦК КП України **І. К. Лутак**, секретар ЦК КП України **О. А. Титаренко**, перші заступники Голови Ради Міністрів УРСР **Н. Т. Кальченко, М. О. Соболь**, перший секретар Дніпропетровського обкому КП України **О. Ф. Ватченко**, перший секретар Харківського обкому КП України **Г. І. Ващенко**, перший секретар Донецького обкому КП України **В. І. Дегтярьов**, кандидати в члени Політбюро ЦК КП України — секретарі ЦК КП України **М. М. Борисенко, Ф. Д. Овчаренко, Я. П. Погребняк**, голова Укрпрофради **В. О. Сологуб**, а також секретар ВЦРПС **І. М. Владиченко**.

(РАТАУ).

Перша колонка номера

«Дорога редакціє!

Ми, учні десятого класу Іванівської середньої школи, через декілька місяців закінчимо навчання і підемо в життя. Нас дуже цікавить кожна професія. Дехто з нас вже облюбував собі майбутню спеціальність, а дехто й досі не знає, до якого берега причалити».

ЛИСТІВ, схожих на цей, з обов'язковим проханням дати пораду у виборі професії, в редакцію нашої газети надходить, особливо за останній час, немало. Факт, на перший погляд, відрадний. Юнаки і дівчата, відчуваючи наближення прощання зі школою, серйозно задумуються над вибором життєвого шляху. Виховані школою, комсомолом, вони живуть мрією опанувати певною професією і своєю працею примножувати щастя і славу Вітчизни.

Однак такі листи свідчать і про інше — що їх автори недостатньо або зовсім не уявляють собі характер цілого ряду професій, не знають, де ними можна оволодіти.

«В цьому році я закінчую школу і хочу набути професію механізатора або механіка, бо мені дуже подобається техніка, — пише нам В. Коноград з м. Долинської. — Надрукуйте, будь ласка, адреси кількох училищ, в яких

ВИПУСКНИК ЧЕКАЄ ПОРАДИ

можна набути ці професії». В Олександрійському, Новгородківському, Устинівському районах, котрі межують з Долинським районом, є сільські професійно-технічні училища. І дивно, що певна частина випускників у м. Долинській нічого не знає про них. Значить вчителі, комсомольські організації шкіл, райком ЛКСМУ у пропаганді професій, у відповідальній роботі по професійній орієнтації не доходять ще до кожного юнака і дівчини. Про це свідчить знову-таки редакційна пошта: учні Долинського району запитують, де можна одержати сільськогосподарські професії, просять пояснити деякі питання трудовлаштування випускників.

Звичайно, кожний з майбутніх випускників одержить роботу до душі. Про те потурбується наша держава. Але це не означає, що комітети комсомольських організацій шкіл, колгоспів, промислових підприємств можуть дозволити собі послаблення уваги до пропаганди професій, байдужість до того, ким прагне стати той чи інший юнак або дівчина. Усіма засобами треба виховувати у нашої шкільної молоді повагу до праці, до людей, які зайняті у сфері матеріального виробництва, до професій, завдяки яким з дня у день зміцнюється матеріально-технічна база комунізму.

ПОЗИТИВНИЙ досвід професійної орієнтації учнів мають педагогічні колективи, комсомольські організації багатьох шкіл області. Так, у Гнатівській середній школі Добровеличківського району професійна орієнтація являє собою продуману систему заходів, спрямованих на підготовку учнів до вибору професії. Вчителі, комсомольська організація велику увагу приділяють вихованню в учнів почуття відповідальності перед суспільством, профорієнтаційна робота проводиться стосовно потреб сільського господарства. Велике значення для профорієнтації учнів має їх участь в роботі учнівської виробничої бригади. Торік ця бригада зайняла перше місце в районі. Врожайність пшениці сорту «Кавказ» на дослідній ділянці становила 72 центнери, кукурудзи — 55, соняшника — 24 центнери з гектара. Випускники школи прагнуть стати гідною зміною своїх батьків-хліборобів. Уже зараз основний склад трактористів і шоферів місцевого колгоспу імені Котовського — це колишні випускники Гнатівської середньої школи.

... Шефство над тваринницькими фермами, виступ шкільної агіткультбригади на польовому стані, вечори зустрічей з Героями Соціалістичної Праці, з передовиками виробництва, змагання між комсомольськими організаціями цеху і школи — скільки є цікавих форм виховання підростаючого покоління на славних трудових традиціях! Уміле використання цих засобів духовного впливу на молодь не одному допоможе чітко визначити своє місце в житті.

Старшокласник ось-ось стане на поріг великого самостійного життя. Допомогти йому розібратися у своєму ставленні до професій, до шляхів, що простеляються перед ним у трудове майбуття, — це твій почесний обов'язок, товаришу комітет комсомолу.

ПЯТИРІЧКА ДЕВ'ЯТА ★ РІК ДРУГИЙ

ЕНТУЗІАЗМ — РІДНОМУ ЗАВОДОВІ

«НАШОМУ ПІДПРИЄМСТВУ — ВИСОКУ ВИРОБНИЧУ КУЛЬТУРУ» — ВИРІШУЮТЬ НА СВОЄМУ ЗЛЬОТІ МОЛОДІ СПЕЦІАЛІСТИ-ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

Суботнього ранку (11 березня) в Палаці культури імені Жовтня було людно. На заводський зліт молодих спеціалістів, присвячений 50-річчю утворення СРСР та 50-річчю комсомольської організації «Червоної зірки», зібрались червонозорівці, представники громадських організацій міста, а також гості із Одеси і Олександрії.

Біля низеньких столиків поспішно реєструються припізнілі заводчани і, отримавши червоні блокноти з олівцями, поспішають до залу.

Саме ці кілька вільних хвилин я використав для того, щоб хоч побіжно оглянути стенди на високих стінах вестибюлю. На одних зустрічаюсь із знайомими обличчями червонозорівців. Ось, наприклад, прямо на мене дивляться із портрета широко відкриті очі комсомольського вожака цеху сірого чавуну Людмили Дихтяренко, з якою я щойно зустрівся при вході. До речі, ливарники виступили ініціаторами цінного почину добитися приросту продукції за рахунок ефективності виробництва.

Красномовні цифри, з яких можна дізнатись, що на заводі працює 216 молодих спеціалістів, 59 мають вищу освіту і 157 — середньо-технічну. З них 157 — члени ВЛКСМ.

Стендова виставка нагадує своєрідний записник, де всі сторінки списані трудовими і творчими набутками молодих робітників. На заводі зараз широко розгорнулось соціалістичне змагання за гідну зустріч 50-річчя заводської комсомольської організації. Започаткувала цей рух комсомольсько-молодіжна бригада різчиків Геннадія Брайловського. Власне, цей рух можна назвати першим етапом по зустрічі знаменної дати піввікового ювілею утворення СРСР.

Першим на трибуну піднімається інженер В. І. Карленко. Він говорить про трудові звершення червонозорівців за минулий рік. А вони вагомі. І в цьому неабияку роль відіграла творча група молодих спеціалістів. Так, за 1971 рік раціоналізатори і винахідники заводу втілили 743 рацпропозиції і 12 винаходів, що дало економічний ефект підприємству 1 мільйон 250 тисяч 700 карбованців.

У своєму слові секретар парткому С. С. Линовиченко підкреслив важливість навчання молодих спеціалістів, удосконалення своєї майстерності.

Володимир Сподін зупинився на питанні відповідальності молодого інженера перед своїми товаришами, перед своєю робітничою совістю. Молодий спеціаліст, сказав Володимир, повинен якомога активніше втручатися в громадське життя.

Виступи. Їх було багато. Запальних і розсудливих. Але в усіх них червоною ниткою проходила думка про те, як краще зустріти славне 50-річчя СРСР.

В перерві я зумів затримати Володимира Сподіна на кілька хвилин і взяв невеличке інтерв'ю.

Запитання. Володимире, хто на заводі об'єднує молодих інженерів, раціоналізаторів, винахідників?

Відповідь. Рада молодих спеціалістів. Ми маємо 9 секцій: конструювання, раціоналізація, металургія, НОП і т. д.

Запитання. Яке головне завдання НОП?

Відповідь. Розвивати творчий підхід до справи.

Запитання. Які результати?

Відповідь. Позитивні. За минулий рік наші молоді спеціалісти внаслідок рацпропозицій і винаходів дали підприємству економію в сумі 20 тисяч карбованців.

Запитання. Як часто збирається ваша рада?

Відповідь. Кожного місяця.

Наше інтерв'ю перебив дзвінок. Знову зал виповнюється молодими інженерами, робітниками, комсомольськими працівниками. І ось в урочистій тиші оголошується текст звернення всіх учасників зльоту до робітників, інженерно-технічних працівників і службовців заводу. В ньому, зокрема, говориться: «Ми закликаємо кожного інженера, техніка, робітника, службовця стати ентузіастом у втіленні наукової організації праці і технічної естетики на нашому підприємстві, починаючи цю роботу з кожного робочого місця.

Ми звертаємось до всього колективу заводу — працювати під девізом «Завод — твій рідний дім, зроби так, щоб він був високоорганізованим підприємством, заводом високої культури».

...Зліт тривав чотири години. Чотириста його учасників ділились думками й планами саме про те, щоб рідний завод став підприємством високої виробничої культури.

В роботі зльоту взяв участь другий секретар обкому ЛКСМУ **М. Громовий.**

В. ВАСИЛЕНКО.

На фото: (зліва направо) інженери-конструктори Володимир КОЛОДИЦЬКИЙ, Микола ФРАНЦУЗАН та Олександр БЕРЕЗКІН.

Фото В. БОНДАРЕНКА.

УРОК... ПРО ВСЕ

Перший рік працює в Кіровоградській середній школі № 5 гурток політінформаторів, але вже досягнуто певних успіхів. Керівник гуртка, вчителька географії Т. К. Харитонова пояснює учням, як треба працювати з газетою, як краще підібрати і систематизувати матеріал.

За короткий час, відведений для політінформацій, не завжди вдається розповісти про всі події, які сталися в світі. Тому гуртківці вносять свої пропозиції щодо тієї чи іншої теми, визначають події, на які необхідно звернути увагу насамперед. Із змістовними повідомленнями виступають гуртківці Галина Буравченко, Олег Царенко та інші.

Основна тема політінформацій — втілення в життя напрямів XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Зокрема, велика увага приділяється повідомленням про трудові успіхи трудящих Кіровоградщини. Широко висвітлюються питання зовнішньої політики КПРС, спрямованої на збереження миру в усьому світі.

Учні, які розповідають про події за рубежем, інформують своїх товаришів, насамперед, про успіхи братніх країн у будівництві соціалізму, про боротьбу робітничого класу капіталістичних держав за свої права.

На заняття гуртка запрошуються політінформатори з підприємств міста. Вони докладно розповідають про роботу агітаторів, передають свій досвід гуртківцям.

А. РОМАНЮК,
член гуртка політінформаторів Кіровоградської СШ № 5.

Велику увагу приділяють професійній орієнтації в Ульяновській середній школі № 2. Тут, починаючи з дев'ятого класу, вводять вивчення автосправи. То ж, закінчуючи школу, випускники разом з атестатом отримують права шоферів.

На фото: інструктор автосправи Омелян Пантелійович ГУЛЬЧЕНКО визначає завдання кращій учениці Зої ВДОВИЧЕНКО.

Фото А. БОЙКА.

● Орієнтир комсомольської дії

«Виховання поваги та інтересу до праці землероба починається в сільській школі. Дуже важливо і далі розвивати співробітництво, дружбу комсомольських організацій колгоспів, радгоспів і сільських шкіл».

(З матеріалів XVI з'їзду ВЛКСМ).

«СПРАВА Ж НЕ ТІЛЬКИ В ТРАКТОРІ...»

ВІД ЖИТЕЛІВ сільської місцевості часто можна почути: колгосп починається зі школи. В цих словах закладено глибокий зміст, вони народжені самою практикою взаємовідносин колгоспу і школи. Школа — це майбутнє колгоспу: його кадри, спеціалісти. І від того, як колгосп допомагає школі виховувати майбутнього землероба, багато залежить.

Сільське господарство нашого району має сьогодні міцну економічну базу, яка дозволяє широко використовувати резерви, закладені у дальшій інтенсифікації сільського господарства, комплексній механізації і переведенні тваринництва на промислову основу, хімізації і меліорації земель.

Проте процес «старіння» села, міграція населення, особливо молоді, створюють ряд перешкод у ефективному використанні наявних резервів виробництва. Ось чому, виділивши проблему закріплення молоді на селі і її трудового виховання у числі головних, районна комсомольська організація зосередила на її вирішенні особливу увагу.

Суть цієї роботи полягає у забезпеченні активної участі молоді у розвитку сільськогосподарського виробництва, професійній орієнтації учнів, всебічній підготовці кваліфікованих кадрів, трудовому вихованню молоді, мобілізації її на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Уже в молодших класах учні знайомляться з історією рідного села, колективу, з основними сільськогосподарськими професіями. Вихованців шкіл залучають до дослідницької роботи, знайомлять з сільськогосподарською технікою, для них влаштовують зустрічі із передовиками виробництва. Багатий досвід цієї роботи нагромаджений в Онуфріївській середній школі. Ефективність досвіду переконливо підтверджується фактами. Так, в 1971 році школу закінчили 71 чоловік. 27 з них залишилися працювати у сільському господарстві, 7 пішли у будівельні організації і промисловість, 6 чоловік вступили до училищ, а 24 випускники навчаються у вузах та технікумах.

БЕЗУМОВНО, кожен із методів трудового виховання по-своєму вірний, але один з кращих підказує народна мудрість: земля пізнається в борозні. Самостійна праця на землі, на фермі, ознайомлення учнів з основами агротехніки — ось принципи, взяті на озброєння школами, комсомольськими комітетами району у справі профорієнтації та трудового виховання молоді.

Минулого року у районі працювали дев'ять учнівських виробничих бригад, до яких входило 544 учні. Кращі з них — Онуфріївської, Зибківської та Успенської середніх шкіл. Проте в цілому робота учнівських виробничих бригад потребує значного поліпшення.

Районний комітет комсомолу зважає на те, що успішно освоїти кошти, виділені для сільського господарства, підняти рівень культури землеробства і тваринництва, з найвищою ефективністю використати машини і обладнання можуть лише кваліфіковані спеціалісти. «Справа ж не тільки в тракторі», — часто чуємо ми від досвідчених господарників, хліборобів. І це цілком вірно.

Останніми роками в районі чимало зроблено для підготовки і трудовлаштування у колгоспах і радгоспах молоді, перш за все — шоферів, трактористів, тваринників. Думаємо і про майбутнє. Так, уже нинішнього року учні всіх середніх шкіл району вивчають матеріальну частину тракторів та автомобіля. По закінченні програми юнаки і дівчата, які успішно складуть екзамени, отримають права тракториста або шофера. Крім того, на курсах при районному об'єднанні «Сільгосптехніка» спеціальністю механізатора оволодівають 63 юнаки. Немало комсомольців і молодих землеробів нині навчаються у вищих та середніх спеціальних учбових закладах. Після закінчення навчання випускники повернуться у свої господарства.

МОЛОДІ трудівники і спеціалісти завжди виступають ініціаторами боротьби за підвищення продуктивності праці, нових прогресивних форм її організації, за економію і ощадливість. Багатогранність завдань трудового виховання молоді вимагає дальшого зміцнення первинних комсомольських організацій, і районний комітет комсомолу вживає заходів до поліпшення підбору і виховання комсомольського активу.

Проте ми добре розуміємо, що зроблене райкомом комсомолу — лише початок великої копіткої роботи. Наше першочергове завдання — ліквідувати найголовніший недолік: слабкий зв'язок райкому із заінтересованими організаціями, і перш за все — з господарниками. Це видно з того, що при однакових умовах у одному господарстві молодь залишається в селі, в іншому — йде з села.

Зусилля райкому комсомолу нині спрямовані на активізацію комітетів комсомолу тих господарств, де ще слабо аналізують ефективність своєї роботи, не доходять до кожного члена ВЛКСМ, не приділяють належної уваги пропаганді і впровадженню прогресивних форм організації праці.

Слід вжити заходів і щодо поліпшення матеріальної бази сільських шкіл, яка б відповідала своєму завданню — навчити учнів сільськогосподарським професіям. Створення таких баз — широка тема для роздумів працівників освіти та сільського господарства. Потрібно також спрямувати свої зусилля на виховання в учнів почуття господаря, добиватися розуміння суспільної значимості сільськогосподарської праці.

А. САПІГА,
перший секретар Онуфріївського РК ЛКСМУ.

ПОСІВНИМ ВАНТАЖАМ— „ЗЕЛЕНУ ВУЛИЦЮ“

Більш як 3 тисячі вагонів понад план з весняними вантажами для колгоспів і радгоспів доставили з початку року трудівники Південно-Західної магістралі. Створені тут спеціальні оперативні групи здійснюють цілодобовий контроль за прискореним просуванням поїздів із зерном, мінеральними добривами, сільськогосподарською технікою. Цим ешелонам відкрито «зелену вулицю».

На Козятинському, Жмеринському та інших відділках залізниці широко використовується нагромаджений тут досвід взаємодії залізничників і працівників «Сільгосптехніки» у транспортному обслуговуванні землеробів. На станції Гнівань, наприклад, щодня складають добовий план приймання вантажів для села, застосовують варіант «вагон-автомашина». Це дає змогу значно скоротити простої рухомого складу, підвищити ефективність перевезень.

АВТОРИТЕТ КОМІТЕТУ

ВЕСІЛЬНИЙ ДАРУНОК — ОБІЦЯНКА

ЄВГЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ добродушно усміхається. Вячеслав — понурий, трохи злий, трохи засмучений. Для Є. О. Гудаліна, голови правління, по всьому видно, конфлікт не виходить за рамки буденного епізоду, тієї «нервотріпачки», без якої не обійтися тому, хто очолює великий колектив і несе персональну відповідальність за складне багатогалузеве господарство. В. Бродовий, секретар комсомольської організації, вибитий з колії, знервований, обстановка здається йому неможливою для виконання функцій ватажка молоді, і він стоїть на тій грані, коли в питанні «бути чи не бути?» схильний вимовити рішуче «ні!».

Головою правління колгоспу імені Калініна Євген Олександрович обраний два роки тому. Але й за такий короткий відрізок часу кероване Є. О. Гудаліним господарство домоглося помітних успіхів.

Секретарем комсомольської організації Вячеслав Бродовий, колгоспний інженер по техніці безпеки, обирається з 1968 року. Вже цей факт свідчить про його визнання молодіжним середовищем.

Коротше, кожен цілком відповідає посаді, яку обіймає, і наділений довір'ям колгоспників. Нема якихось очевидних підстав для конфлікту. А конфлікт є. Він то затухає, то запалюється з новою силою, виринаючи, немов підводна скеля в час відпливу.

Сили нерівні. З одного боку — повнота адміністративної влади, право розпоряджатись фінансами плюс засоби морального впливу, з другого — можливість доводити, переконувати. Та ще — ображатись, що, зрештою, не дає ніякого ефекту.

Якось виходила заміж вихователька колгоспного дитячого садка Галя М., комсомолка, понад рік тому прийнята у члени колгоспу. Галю ставили за приклад, бо варта була його. Маючи «добро» голови, В. Бродовий пообіцяв наречений подарунок від колгоспу. Усім колгоспникам, котрі створюють нову сім'ю, щось дарують. Така традиція. Та, на біду, виїздила Галя з колгоспу. І голова правління порушив традицію, а секретар комсомольської організації опинився в ролі обіцяльника.

Ось таких зовнішніх виявів набував конфлікт. Звичайно, він не перешкодив механізаторам зразково підготуватись до сівби. Господарські справи йшли своєю чергою, але від авторитету комсомольського ватажка відпав добрячий шматочок. На ньому залишилась щербинка й після того, як комітет комсомолу рекомендував на курси друкарок Л. Дозоренко. Правління погодилося з рекомендацією, колгосп заплатив за навчання. А коли Люба повернулася з курсів, вакантна посада секретаря-друкарки виявилась зайнятою.

Іноді Вячеславу Бродовому прямо закидають докір: і чого ти, добродію, втручаєшся у такі справи? Чи тебе болить, що Миколі Доценку й Анатолію Байготі, молодим механізаторам, не виплатили двадцятипроцентної надбавки, яку мають інші колгоспники, котрі прийшли на виробництво після школи?

Не боліло б — не був би комсомольським ватажком. Адже йому необхідно «хворіти чужим», відстоювати молодь, жити її інтересами, не поступаючись принциповістю заради добрих особистих стосунків. Виборна посада зобов'язує вислухати скаргу комсомольців і знайти істину. Істина — за ним, та останнє слово — за головою колгоспу. Стосовно Миколи Доценка і Анатолія Байготи воно ще поки не сказане. Хочеться, щоб не сталося так, як з весільним подарунком. Адже Євген Олександрович, у принципі, був не проти, тільки бухгалтер А. Ф. Спориш переконав його «неспростовним» доказом:

— Яка з Люби М. колгоспниця? Вступила до колгоспу, аби пільги мати...

Перемогли, як бачимо, не здорові міркування і порядність. Необґрунтована підозрілість поклала «на лопатки» комсомольський комітет.

Кульмінацією конфлікту стали звітні колгоспні збори. З їх трибуни конторський сторож Д. Ковальов цілу годину громив «аморального типа» В. Бродового. А розгадка цієї загадки простісінька: Д. Ковальов був оштрафований за публічну образу командира народної дружини... Вячеслава Бродового.

Конфлікт виник не на грунті особистих незгод. І тим більш дивним виглядає, що і правління колгоспу, і комсомольський комітет прагнуть одного й того ж: якнайширшої участі молоді у колгоспному виробництві, якнайповнішого задоволення потреб юнаків та дівчат.

Суперечки, далебі, точаться не за весільні дарунки, не за місце секретаря-друкарки. Комсомольський комітет, його секретар відстоюють право мати свій голос, який представляв би всіх юнаків та дівчат колгоспу і приймався до уваги при вершенні молодіжних справ. Ця вимога ніскільки не посягає на Статут колгоспу і на авторитет правління як керівного господарського органу. Адже молоді довіряють тут вирішувати виробничі справи державної ваги. То чому не рахуватися з їх думкою в «деталях» життя колгоспної молоді.

І. БЕЗДІТНИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Калініна Новоукраїнського району.

На екрані—фільми з циклу „Визволення“

ШТУРМ ЗАРАДИ СОНЦЯ

Якщо ми говоримо іноді, що в житті значно складніше, інакше, ніж це зображено у фільмі, то якою має бути в нашому уявленні картина початку грандіозної Віслo-Одерської операції трьох фронтів, що націлили свій удар на останнє фашистське лігво! На арені — це чортове пекло з розпеченого металу, стогону гармат і землі, ревище машин, круго замішаних на масному диму. Це на екрані, який зміг вихопити один-другий квадратний кілометр останньої битви у Великій Вітчизняній війні. А що ж було тоді на землі ворога — в кінці квітня 1945-го! З чим можна було порівняти шквал вогню і металу, де билися 3,5 мільйона чоловік, де розтинали, шматували повітря, землю і людей 52 тисячі гармат, 7750 танків і самохідної артилерії, 11 тисяч бойових літаків? З чим порівняти? Пекла замало.

І яким був той воїн, що йшов на останній бій з фашистами, і що він ніс у своїй душі напередодні травневого дня, коли пролунали постріли — не в людину, не для смерті — постріли салюту?

Дві його риси яскраво підкреслюють четвертий і п'ятий фільми «Битва за Берлін» і «Останній штурм» — з кіноциклу «Визволення»: мужність, безстрашшя, тверду переконаність у правоту своєї ратної справи і в свою перемогу і його гуманізм, його людяність, душевність, виховану на рідній землі і не вбиту ні окопним життям, ні тяжкими боями, ні втратою друзів і рідних, ні знущанням і плюттю ворога.

Мужність воїна — від рядового бійця до маршала. Ні, не поза, а людська якість, народжена в горнилі справедливої боротьби.

Встає майор Цветаєв у повен ріст. І не за тим, щоб підставити «дурній» кулі свої груди. Його постать потрібна для десятків бійців, що зараз котитимуть навалою гарматного вогню останню фашистську оборону.

Радянський воїн, як і в попередніх фільмах циклу — трудівник війни. Нині він — досвідчений, як раніше — кмітливий, рішучий. Всі ці складові мужності поставлені на службу єдиній меті — розгрому ненависного ворога. Тому й немає у героїв кінотвору — майора Цветаєва (М. Олялін), капітана Васильєва (Ю. Каморний), зв'язківця Дорожкіна (В. Носик), медсестри Зої (Л. Голубкіна) та інших почуття, яке могло народитися як природна відповідь землі фашистської Німеччини за зруйновані її вояками міста і села Вітчизни, загибель мільйонів радянських людей.

Фільми наскрізно пронизує ідея розуміння радянським воїном своєї визвольної місії. Саме як визволителі вступають в Берлін ті, хто про цей день мріяв чотири роки війни. І це розуміння підкреслює великий гуманізм людей у сірих шинелях, з червоними зорями на касках і кашкетах. Випадок у берлінському метро, яке Гітлер наказав затопити, хвилює глядача людяністю, самопожертвою наших бійців і командирів, які гинуть в ім'я майбутнього майбутньої Німеччини — дітей і жінок — мешканців Берліна.

Цю ж людяність, турботу про людину, поряд з мудрістю і мужністю, виявляють радянські полководці.

...Вже підготовлено наказ військам про удар на Берлін, до якого залишилось шістдесят кілометрів, але перед остаточним рішенням — глибокий роздум Маршала Жукова (М. Ульянов). Ясно, що армії і фронти будуть битися відчайдушно: адже попереду кінцева мета. Але якою ціною? Чи все зважено? А коли фашисти спробують нанести контрудар в Померанії? І тоді смерть сотень і тисяч бійців на головному ударі — даремна смерть. І як не манить той удар на Берлін солдата і маршала, його треба сьогодні відкласти...

З великою виразністю, історичною достовірністю фільми показують останні дні творців людоненависницьких планів. Вони прийшли до свого ганебного кінця — ті фюрери і рейхміністри. Жалюгідні постаті Гітлера (Ф. Діц), Геббельса (Х. Гізе) та їх поплічників повиті тваринним страхом перед своїм кінцем і присудом історії, який вони чують вже зараз.

Присуд історії — немеркнуча пам'ять тим, хто поліг за врятування народів Європи, всього світу від фашистської чуми, хто останню кулю прийняв на серце в палаючому фашистському Рейхстазі, підніс прапор перемоги; присуд історії — вічне прокляття фашистському розбою.

Кіноцикл «Визволення» — один з найяскравіших зразків хвилюючої, художньо довершеної кінопубліцистики — ще один твір нашого радянського мистецтва, що пам'яттю про великий народний подвиг виховує найсвітліші почуття радянського патріотизму і інтернаціоналізму, кличе до боротьби за мирне небо над світом і людьми; це твір, що звучить урочистим гімном радянському народу-визволителю.

Б. ОЛЕКСЕНКО.

Кадр з кіноциклу «Визволення».

ХВИЛЮЄ І ШКОЛЯРІВ, І ВЕТЕРАНІВ

У нас, мабуть, немає людини післявоєнних років народження, яка б не задумувалась над величчю перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Про неї розповідають, її аналізують та пояснюють сотні книг, театральних вистав та кінофільмів.

До золотого списку творів про війну, безумовно, входить і кіноепопея «Визволення», що створена на кіностудії «Мосфільм». Останні дві серії «Битва за Берлін» та «Останній штурм», як і попередні, справляють разюче враження. І ще глибше починаєш розуміти всю велич тієї битви. Розумієш не лише гігантські масштаби фронтів, але і колосальне фізичне та психологічне напруження всієї нашої Армії — від Верховного Головнокомандуючого до рядового танкіста Василя Дорожкіна. Радянський народ і перемігсаме тому, що зумів витримати оту напругу. В цій думці утверджується кожен, хто виходить з кінотеатру.

Радянська Армія — найбільш людяна армія світу. Чимало наших солдат загинуло, рятуючи жителів Берліна в метро, куди «великий фюрер» наказав пустити воду Шпреє. Радянські війська починають наступ раніше наміченого строку, рятуючи від розгрому союзні війська в Арденах. Але як гірко чути, коли прем'єр-міністр уряду Великобританії Черчіль, наголошує на необхідності увійти до Берліна раніше наших військ. І це — в кулуарах Ялтинської конференції! Стає зрозумілим, чому ту конференцію та злобисну промову Черчіля у Фултоні розмежовує всього один рік. Лише рік потрібно було імперіалістам, щоб від вимушеного союзництва з СРСР перейти до відкритої «холодної» війни!

Останні фільми кіноепопеї «Визволення» яскраво ілюструють всю складність боротьби нашого народу проти фашизму.

Коли глядачі виходять із кінотеатру, сміху і пожвавлення в натовпі не чути. Хтось тягнеться за цигаркою, інший мовчить, згадуючи минуле. Тут і колишні фронтовики, і сьогоднішні школярі. Кіноепопея «Визволення» примушує кожного ще раз подумати про ціну і велич перемоги над фашизмом.

С. ЛЕСНЯК,
майстер виробничого навчання Кіровоградського технікуму по підготовці керівних кадрів колгоспів та радгоспів.

П'ЯТИРІЧКА ПЕРЕДБАЧАЄ

МІСТО І АВТОМОБІЛЬ

П'ЯТИРІЧНИМ планом передбачено, що за 1971—1975 роки автомобілебудівна промисловість випустить 8 мільйонів 288 тисяч автомашин, з них легкових — більше половини. За 1970 рік випущено 344 тисячі легкових автомашин. А в одному лише 1975 році їх буде вироблено один мільйон двісті шістдесят тисяч, тобто, майже в чотири рази більше! Такий темп не назвеш зростанням. Це — стрибок.

Він ставить нові проблеми перед усіма, хто так чи інакше має справу з експлуатацією автомобільного парку, з регулюванням руху на вулицях та дорогах, перед усіма, хто користується міським та міжміським транспортом. А це значить, що тут байдужих нема.

Наш кореспондент звернувся до представників транспортних організацій та державтоінспекції з проханням розповісти про перспективи розвитку транспорту обласного центру та про проблеми, які виникають в за'язку з цим; якою бачиться ідеальна вулиця міста в недалекому майбутньому. Ось що вони розповіли.

А. Б. САМОВОЛ — начальник відділу експлуатації Кіровоградського автопідприємства № 10021:

— Система автобусного обслуговування міських жителів, звичайно, ще далека від досконалості. Але зараз вона значно поліпшилась. Це тому, що зріс автобусний парк, змінилась організація його роботи. Нині місто обслуговує дві автоколони — 160 автобусів, переважно знайомих усім ЛАЗів. Щорічно кількість машин збільшується на 10 процентів, не враховуючи тих, що ідуть на зміну списаним. Неважко підрахувати, що за п'ять років парк міських автобусів збільшиться на половину.

Для кращого оперативного управління таким господарством за п'ятирічку буде збудовано центральну диспетчерську станцію, радіофіковану, з усіма службами. На всіх автобусах згодом будуть встановлені радіостанції.

Хочу звернути увагу на такий сумний парадокс. Нині заводи випускають все кращі марки автобусів, які мають потужні двигуни, надійну ходову частину та інше. Але незважаючи на це, середня технічна швидкість автобусів по місту з кожним роком падає. Якщо в 1968 році вона становила 17 кілометрів на годину, то в минулому році — вже 16,4 кілометра. На вулицях тісно. І нині стає все сутужніше. На маршрути вийшли автобуси Лікінського автозаводу. Це довгождані машини, зручні для міста своєю ємкістю. Вантажопідйомність такого автобуса 80—110 пасажирів. (Нагадаю, що автобусом ЛАЗ-695Е дозволяється перевозити не більше 55 пасажирів). Довжина ЛІАЗів перевищує довжину львівських автобусів. Для досить завантаженого маршруту № 5 «автовокзал — аеропорт» цей автобус майже не придатний — надто незручні вулиці Андріївська, Пушкіна та Чапаєва.

Підраховано, що в місті водій автобуса робить близько десяти тисяч різноманітних маніпуляцій за зміну! Уявляєте, що значить для нього хороша вулиця? Такі магістралі в Кіровограді — це проспект «Правди» та вулиця імені 50-річчя Жовтня (хоч там не зазадило б мати кілька підземних переходів). У майбутньому потрібні проспекти з шириною проїжджої частини не менше 24 метрів, з перехрестями на різних рівнях, з підземними переходами та помірними розворотами.

М. Ф. ШЕВЧЕНКО — головний інженер Кіровоградського тролейбусного управління; Л. О. ПАЗЕНКО — заступник начальника депо по експлуатації:

— Наприкінці минулого року одержали 10 чудових тролейбусів «ЗІУ-9». Зараз депо має «на ходу» 73 машини, та ще три — учбові. Щозміни на лінії виїжджає 30—38 тролейбусів. А до кінця п'ятирічки будемо мати більше ста машин. З'являються нові лінії, «облсуд — фабрика хімчистки», «автовокзал — залізничний вокзал», що проляже по вулицях Андріївській та Жовтневої революції, побудується лінія до заводу радіовиробів, а заїзди до школи-інтернату № 1. Згодом протягнуться контактні сітки на Кущівку та Балашівку.

Для такого будівництва є і кошти, і бажання будувати. Немає лише одного — придатних для того вулиць. Або майже немає. І на діючих маршрутах 10 процентів тролейбусів виходять з ладу саме через поганий ремонт покриття вулиць. Потрібні широкі вулиці з «нишенями» — місцями для заїзду на пасажирських зупинках, із каналізаційною, освітлювальною мережами та стоком води. Це — обов'язкові технічні умови.

Хочеться бачити магістралі, схожі на проспект «Правди» з шириною кожної полоси на п'ять метрів більше, аніж існуючі. Вже й зараз ми домагаємось обмежень руху інших видів транспорту там, де курсують тролейбуси. Велетням на вулицях стає тісно.

М. О. ЛИТВИНОВ — старший інженер по організації руху Кіровоградського обласного відділу державтоінспекції УРСР; А. М. АВДЄЄВ — старший автоінспектор обласного відділу:

— Зараз лише в місті Кіровограді зареєстровано близько 14 тисяч автомобілів. Щорічний приріст автомобільного парку (при темпах випуску машин минулих років) — близько двох тисяч. Неважко підрахувати таким чином, як зросте він в майбутньому.

Державтоінспекція багато робить для регулювання руху на міських вулицях. Скоро в місті будуть зняті всі зайві обмежувальні знаки, розмічаються перехрестя та місця зупинок автотранспорту. Влітку по всій країні вступають в силу нові правила вуличного руху. Цікаво, що серед обмежувальних дорожніх знаків цих правил з'явиться знак «Мінімальна дозволена швидкість». Там, де діятимуть такі знаки, повільніше дозволеної швидкості рухатись буде заборонено. Це говорить про те, що вулиці, як нажмуть, забиті автомобілями, і низькі швидкості загрожують скупченням машин на перехрестях та «пробками». Та і для народного господарства дуже вигідно перевозити вантажі швидко і оперативно.

Кіровоградські вулиці неширокі. Так склалось історично. І зараз ми добре відчуваємо ту непередбачливість історії. Автомобільні аварії в місті нерідко трапляються саме на вузьких вулицях та на необладнаних перехрестях. А при будівництві будинків доводиться зовсім перекривати вулиці, бо рухатись по них небезпечно.

Оновлення міста проходить за генеральним планом, розрахованим на 20 років. Та генплан не передбачив такого стрімкого розвитку автомобілебудування, і через одне — два десятиліття транспорту стане тісно вже і на нових вулицях. Згідно плану вулиця Карла Лібкнехта стане однією з головних магістралей, по якій потік автотранспорту скеруються на Кущівку, в Завадівку та на Криворізьке шосе і звідти — до центра міста. (Зараз, як ви знаєте, по цій вулиці рух односторонній, з периферії транспорт рухається вулицею Гоголя). Вулиця ж Гоголя буде служити лише для місцевого під'їзду, місцями прямо на ній виростуть багатоповерхові будинки. Те, що вулиця Карла Лібкнехта стане магістральною, відрадно, бо односторонній рух досить незручний для водіїв. Але її проїжджу частину планується розширити всього до 14 м. Це дуже мало для майбутнього. Зрозуміло, що будинки — не іграшкові кубики, їх потім не пересунеш. Тому, думається, що і магістральні вулиці, і паралельні магістральним потрібно робити ширшими.

Хочеться сказати ще про одну, далеко не нову істину. Будувати і реконструювати місто треба комплексно. І хоча це твердження ні в кого не викликає заперечень, та чомусь досі воно залишається недосяжною для практики мрією. Міст до вулиці Клинцівської будується вже зараз, а на самій вулиці, яка за генпланом стане магістральною, роботи ще не починались. Через неузгодженість будівельних організацій щойно збудований міст не буде експлуатуватись, бо вулиця закриється для реконструкції. А це ніяк не сприяє бажаній ефективності віддачі капіталовкладень.

Якою повинна бути майбутня вулиця? Звичайно, з чотирирядним рухом машин на п'ятнадцятиметровій ширині проїжджої частини, з просторими тротуарами, підземними переходами та дисциплінованими пішоходами.

В місті майбутнього повинно бути багато обладнаних автомобільних стоянок. Їхнього значення чомусь недооцінюють сучасні архітектори. Щоб «вибити» столику, потрібно витримати не одну баталію. І зараз, зверніть увагу, біля заводів, установ, стадіонів, універмагів, кінотеатрів та готелей ніде поставити кілька машин. Це значить, що, приїхавши на роботу чи на відпочинок, людина не може поставити свій автомобіль поблизу. Доводиться шикувати їх довгими рядами обабіч вулиць, що, звичайно, утруднює рух. Ось і нещодавно, проектуючи готель «Київ», архітектори не відвели місця для машин приїжджих. То що ж накажете робити автотуристам?

Хочеться (та це і необхідно), щоб при плануванні нових мікрорайонів та при реконструкції старих кварталів міста проектувальники враховували потреби в автогаражах. Схов машин — це велика проблема. А то, що зараз будують приватні автомобілісти, аж ніяк не можна назвати сучасним гаражем. Вони не мають необхідних умов для обслуговування автомашин, не мають добрих під'їздів та і цінної міської площі займають чимало.

Хочемо надіятись, що всі утруднення, з якими пов'язаний зараз розвиток автотранспорту, в майбутньому зникнуть. Автомобілісти відчуватимуть себе в місті так само впевнено, як і на шосе.

Але для цього треба негайно об'єднати зусилля зацікавлених організацій: міськархітектури, державтоінспекції та транспортників.

Спорт

Є П'ЯТЬ СВІТОВИХ

Перші великі міжнародні змагання штангістів нинішнього року відбулися в західнонімецькому місті Ульмі. Найбільшого успіху на них добилися радянські атлети. Вони перемогли у п'яти вагових категоріях і встановили п'ять рекордів СРСР, чотири з яких — вищі від світових.

Першим відзначився львів'янин А. Гнатів (щонайлегша вага). У жимі він двічі поліпшував рекорди країни і світу: спочатку йому підкорилася штанга завважки 117,5 кг, а потім — 120. За сумою трьох рухів Гнатів показав найкращий результат — 335 кг (120+90+125).

Естафету світових рекордів продовжив донечанин Ю. Голубцов (півлегка вага). У поштовху він досяг 155 кг.

Четвертий світовий рекорд поліпшив А. Перяушин (перша важка вага), вирвавши снаряд завважки 171 кг.

Серед легковаговиків не знайшлося рівних львівському динамівцеві П. Королю. Його результат — 445 кг (145+130+170) — новий всесоюзний рекорд.

Слід відзначити також великий успіх донечанина О. Галкіна (півсередня вага), результат якого — 465 кг (150+137,5+177,5) виявився неперевершеним.

Переможцями в інших вагових категоріях стали: найлегша — М. Насірі (Іран) — 355, півлегка — І. Міяке (Японія) — 392,5, другим був Ю. Голубцов — 390, середня — В. Шарій (СРСР) — 492,5, півважка — В. Колотов (СРСР) — 540, перша важка — С. Грюцтнер (НДР) — 535, друга важка — Р. Манг (ФРН) — 625. У четвертому додатковому підході Манг вижав 230,5 кг, що на 0,5 кг вище від світового рекорду В. Алексєєва.

УСПІХ РАДЯНСЬКИХ ФІГУРИСТІВ

КАЛГАРІ, 10 БЕРЕЗНЯ. (ТАРС). ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ ЧЕМПІОНАТІВ СВІТУ РАДЯНСЬКІ ФІГУРИСТИ ЗАВОЮВАЛИ ДВІ МЕДАЛІ В ЗМАГАННЯХ ЧОЛОВІКІВ. МОСКВИЧ СЕРГІЙ ЧЕТВЕРУХІН ПОВТОРИВ СВІЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ УСПІХ І ОДЕРЖАВ СРІБНУ МЕДАЛЬ. А ЙОГО ЗЕМЛЯК, ДЕБЮТАНТ ЧЕМПІОНАТУ ВОЛОДИМИР КОВАЛЬОВ — БРОНЗОВУ. ЧЕМПІОНСЬКИЙ ТИТУЛ ВІДСТОЯВ ОНДРЕЙ НЕПЕЛА (ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА).

ОРІЄНТИР ЗАВОДСЬКОГО СПОРТКЛУБУ

● ГПО на новому марші

1. ШТАМПУВАЛЬНИЙ ПРЕС І БІГОВА ДОРІЖКА

Якщо ви завітаєте в цехи заводу «Червона зірка» і захочете познайомитись з кращими молодими виробничниками підприємства, то на це треба буде виділити не одну годину. Секретар заводкому комсомолу Микола Скляниченко запропонує вам зустрітись з робітниками бригади автоматників Олександра Завіни, бригадиром різчиків Геннадієм Брайловським, електрозварювальниками бригади Віталія Недопаса. Всі ці юнаки та дівчата вже не перший рік стоять в шеренгах тих, хто майже кожну робочу зміну закінчує з перевиконанням виробничих завдань. Більшість молоді заявила: «П'ятирічку виконаємо за чотири роки».

Запитайте будь-кого з цих молодих людей, звідки в них береться такий заряд невтоми і бадьорості, зустріньтесь з їх старшими наставниками. І всі вони скажуть, що така трудова активність багато в чому залежить від їх фізичного гарту. Ось, наприклад, бригада Брайловського. Вісім молодих робітників цього молодіжного колективу — учасники заводської спартакіади. І всі — призери змагань. А краща штампувальниця цеху ковкого чавуну Ніна Кухаревська вже майстер спорту, вона була в числі переможців на першості країни з кульової стрільби. Слюсар енергоцеху Володимир Іващишин — один з найсильніших важкоатлетів Кіровоградщини. Серед призерів обласних та республіканських змагань молоді робітники Наталка Пуда, Валентина Сологуб, Валентина Протас, Юрій Володін, Віктор Марус та ще добрих два десятки інших їх ровесників — майстрів спорту, першорозрядників. Всі вони набули такої високої майстерності в секціях спортивного клубу «Зірка», де нині налічується близько п'яти тисяч членів ДСТ «Авангард».

Тільки торік в спортклубі підготовлено більше 1200 фізкультурників масових розрядів, 55 першорозрядників, 10 кандидатів в майстри спорту, одного майстра спорту. А в заводській спартакіаді взяло участь 5860 робітників та інженерно-технічних працівників підприємства.

2. МИКОЛА РОМАНЕНКО ПІДЕ В ЦЕХ

Разом з виробничими накресленнями заводчани визначили і свою спортивну п'ятирічку, яку вони сподіваються виконати за три з половиною роки. Ініціаторами цього починання стали фізкультурники ковальсько-пресового цеху. В 1974 році, коли завод відзначатиме свій віковий ювілей, ці ентузіасти рапортуватимуть про виконання зобов'язань у фізкультурному русі. А вони — неабиякі. В колективі спортклубу буде підготовлено 4550 спортсменів масових розрядів, близько 200 кандидатів у майстри спорту і першорозрядників, понад 10 майстрів, 1500 значкістів нового комплексу ГПО.

Комплекс ГПО — основна програма, за якою визначають напрями своєї роботи фізкультурні активісти спортклубу.

...В кабінеті заступника голови правління спортклубу «Зірка» Григорія Шулькіна — гамірно. Тут — кращі спортсмени заводу, тренери, громадські інструктори. Триває розмова про пропаганду серед робітників підприємства вимог і нормативів комплексу ГПО. Доручення провести бесіду в цехах отримують заслужений тренер УРСР Микола Романенко, призер республіканських змагань з важкої атлетики майстер спорту СРСР Георгій Мошнягуца. А групу громадських інструкторів очолює один з найстаріших трудівників заводу Петро Захарович Іпатов. Виконати п'ятий ступінь комплексу ГПО «Бадьорість і здоров'я» він, безумовно, зуміє одним з перших. Адже в минулому Петро Захарович — велосипедист, тепер — громадський тренер в секції кульової стрільби. І хоч полудень його віку давно вже минув, та ще на довгі роки кадровий робітник має запас здорового фізичного гарту і бадьорості. Тому Іпатов з впевненістю заявив:

— У нас в інструментальному люди одразу візьмуться за цю хорошу справу, а молоді — у першу чергу.

І таких активістів, як Петро Захарович, на заводі десятки. А в найближчі три роки громадських інструкторів по спорту і суддів буде підготовлено ще 610 чоловік. Це запрограмовано в зобов'язанні колективу фізкультурників спортклубу на нову п'ятирічку. Саме ці люди і допоможуть робітникам заводу підвищити свій фізичний гарт і скласти нормативи нового комплексу ГПО.

3. ПЕРША ПРОБА

Поговоривши про підготовку громадських тренерів та інструкторів, фізкультурні активісти звернули увагу на поліпшення спортивної бази. Адже без неї не можна буде у повній мірі розпочати підготовку значкістів. І ось вже вирішено взятись за будівництво гумово-бітумної доріжки на стадіоні, за обладнання нових спортивних майданчиків, завершення будівництва туристської бази. Перший вклад в цю справу комсомольці та молодь внесуть вже 15 квітня — в день комуністичного суботника.

...Поки що не виставлено в клубі, в червоних кутках цехів стенди, на яких художник намалює цифри нормативів комплексу ГПО. Але у комсомольсько-молодіжних колективах вже йде жваве обговорення нових завдань в цьому напрямку. В бригаді Геннадія Брайловського хлопці впевнені, що вони зуміють отримати навіть золоті значки:

— Стрибнути у довжину п'ять метрів можна.

— І на сорок сім метрів гранату теж кинемо. Потренувавшись, звичайно.

— Важкувато буде пробігти три тисячі метрів за одинадцять хвилин. І в плаванні є мінуси.

А Геннадій:

— Зате десятий вид вправ четвертого ступеня ми вже виконали — спортивні розряди мають всі...

То так, четвертий ступінь комплексу ГПО «Фізична довершеність» — нелегкий. Не кожен одразу зуміє пробігти за тринадцять секунд сто метрів чи стрибнути у висоту на один метр сорок п'ять сантиметрів. А якщо твоя власна вага до семидесяти кілограмів, то ти маєш підтягнутись на перекладині тринадцять разів. Лише тоді отримаєш золотий значок ГПО.

Отже, потрібно тренуватись, готуватись до екзамену з фізичної і військово-технічної підготовки постійно. І в цьому робітничій молоді допоможуть фізкультурні активісти спортклубу «Зірка», які, об'єднавши свої зусилля з заводкомом комсомолу та місцевою організацією ДТСААФ, почали першу пробу сил.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

З введенням в дію нового комплексу ГПО, воїни Кіровоградського гарнізону, які ведуть шефську роботу в школах міста, вирішили допомогти юнакам та дівчатам скласти екзамен з фізичної та військово-технічної підготовки. А їх молодші товариші тепер також освоюють фізкультурні нормативи, аби невдовзі отримати срібні та золоті значки — вони складатимуть заліки за програмою четвертого ступеня ГПО «Фізична досконалість».

На знімку: молодший сержант Микола БОРДАКОВ із своїми друзями перед зустріччю з школярами. Фото В. КОВІПАКА.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

Молодь села Першотравневого Маловисківського району у листі до редакції скаржилася на те, що тут незадовільно працює клуб. Редакція попросила райком комсомолу допомогти молоді. Секретар райкому комсомолу А. Федай повідомив, що райком разом з відділом культури перевірили роботу клубу. Викладені в листі факти підтвердилися. Дійсно, зав. клубом Ю. Золотоношенко допускає значні недоліки, робота клубу не планується, гуртки художньої самодіяльності відсутні, планова демонстрація кінофільмів зривається. Ю. Золотоношенко за незадовільну роботу оголошено сувору догану. Вжито заходів до поліпшення клубної роботи.

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 15 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.15 — «Два візити». Телевізійний художній фільм. (М). 10.35 — «Робітнича честь». Телеарис. (Ворошиловград). 11.05 — «Музична афіша». (М). 11.55 — Новини. (М). 16.00 — Програма передач, оголошення, погода. (Кіровоград). 16.05 — «Батькам про дітей». «Проблеми естетичного виховання». (М). 17.00 — Для школярів. «Веселі старти». (М). 18.00 — «Відплата». (Кіровоград). 18.40 — Концерт на замовлення телеглядачів. (М). 19.50 — «Помилка резидента». Художній фільм. II серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Телефестиваль театрів, присвячений 50-річчю СРСР. Н. Думбадзе, Г. Лордкіпанідзе. «Я, бабуся, Іліко та Ілларіон». Вистава Одеського українського музично-драматичного театру ім. Жовтневої революції. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 10 класу. «Основні завдання розвитку народного господарства України в дев'ятій п'ятирічці». (К). 16.55 — Наша афіша. (К). 17.00 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». «Пропонують раціоналізатори». (Запоріжжя). 17.30 — «Піонерський салют». (К). 18.00 — «Екран молодих». (К). 18.30 — Концерт комсомольської пісні. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт. (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. (К). 23.00 — Вечірні новини. (М).

ЧЕТВЕР, 16 БЕРЕЗНЯ. Перша програма. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Сівель». Художній фільм. (М). 11.15 — «Одноактні балети». (Ленінград). 11.45 — «Земля звершень наших». Прем'єра документального телефільму. 12.15 — Новини. (М). 15.55 — Програма передач, оголошення, погода. (Кіровоград). 16.00 — Кубок СРСР з футбола. «Динамо» (К). — СКА (Ростов). (Сімферополь). 16.45 — Російська мова. (М). 17.30 — Для старших школярів. «Дороги в робітничі професії». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Представляємо лауреатів». Н. Гаврилова і Н. Фоміна. (М). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». «Міжнародний робітничий клас — авангард революційних сил сучасності». (М). 19.30 — Камерний концерт. (К). 20.10 — «Міжнародне життя». Відповіді на листи глядачів. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Вітчизна моя неозора». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.45 — Кінорепортаж «В степу під Каховкою». (К). 18.00 — Документальний фільм. (К). 18.30 — Музичний фільм. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.35 — Кольорове телебачення. Т. Манн. «Будденброки». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження спектаклю. (М). 22.35 — Спортивна програма. (М). 23.20 — Новини. (М).

П'ЯТНИЦЯ, 17 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. На приз клубу «Золота шайба». (М). 10.15 — «Верстати-72». Репортаж із Всесоюзної виставки верстатів і приладів з програмним керуванням. (М). 11.45 — «Запрошує концертна студія». Концерт Державного ансамблю Дагестанської АРСР «Лезгінка». (М). 11.50 — Кольорове телебачення. Телевізійні документальні фільми «Тут бере початок...» і «Три капітани». (М). 12.30 — Новини. (М). 16.00 — Програма передач, оголошення, погода. (Кіровоград). 16.05 — «Охорона птахів». Навчальна передача із зоології. (М). 16.30 — «Розповіді про професії». «Ми — металісти». (М). 17.00 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. Тележурнал «Прогрес». (Київ, з включенням Кіровограда). 17.30 — «Піонерський салют». (Полтава). 18.00 — «Із заводу — на прилавок магазину». Передача, підготовлена з участю Кіровоградського міського комітету народного контролю. (Кіровоград). 18.40 — «По концертних залах». Музичний огляд. (М). 20.15 — Спортивна програма. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. 23.10 — В ефірі «Харків'янка». Концерт. (Харків). 23.40 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9-го класу. Леся Українка. «Лісова пісня». (К). 17.00 — «Комуніст і час». Телеарис. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умілі руки». (М). 18.00 — Мультфільм (К). 18.30 — Телефільм. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — По концертних залах Києва. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Монолог про Пушкіна». Прем'єра телефільму. (М). 22.20 — Естрадний концерт. (М). 23.05 — Спортивні новини. (М). 23.20 — Новини. (М).

Про можливі зміни в програмі вас повідомляють диктори радіо і телебачення.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР», орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 04040. Індекс 61 197 Зам. № 10660. Тираж 56 000.